

Uderzenie narodów

Państwa

A z ust jego wychodzi ostry miecz, którym miał pobić narody, i będzie nimi rządził laską żelazną. On sam też tłoczy kadź wina zapalczego gniewu Boga, Wszechmogącego – Obj. 19:15.

Nasz tekst odnosi się do ostatecznego dzieła żniwa. W wersecie siódmym rozdziału dziewiętnastego opisane mamy zaślubiny Baranka, gdy „oblubienica jego przygotowała się”. Potem mają miejsce wydarzenia zamykające wiek.

W relacji zawartej w Obj. 14:20 opisane zostało depantanie tłoczni. Zgodnie z tym tekstem, miało to miejsce poza miastem, w miejscu, gdzie w tym celu zgromadzone zostały winne grona ziemi. Porównanie tego opisu z trzecim rozdziałem prorocstwa Joela wskazuje, że może tutaj chodzić o Dolinę Jozafata. Innymi słowy, ostateczny sąd Boży nad narodami będzie miał miejsce w Izraelu. Przypuszczalnie, wydarzenia te zbiegną się w czasie z inwazją Goga i jego sprzymierzeńców na Izrael, jak zostało to opisane w prorocztwie Ezechiela 38 i 39. Być może, swój punkt kulminacyjny osiągnie wówczas również kampania krajów arabskich przeciwko Izraelowi, która rozpoczęła się w czasie Izraelskiej wojny o niepodległość w roku 1948 i od tamtej pory trwa aż do dziś. Wszystko to sprawia, że na nasz werseł tematowy trzeba patrzeć jak na opis surowego sądu, który doprowadzi do końca dzieło żniwa obecnego wieku.

Laska żelazna

Tekst ten mówi o dwóch rodzajach broni, jaka będzie wykorzystana przez naszego Pana Jezusa i Jego niebieskie armie. Jedną z nich jest miecz wychodzący z Jego ust, który przedstawia miecz prawdy i sprawiedliwości, przynoszący sąd dla tych narodów, których działania przeciwko Izraelowi pozostają w konfliktzie z tymi zasadami. Drugą bronią jest „laska żelazna”, która jest bronią twardą i nieugiętą, w wyniku czego złamie siłę narodów zgromadzonych przeciwko Izraelowi „jak skruszone naczynia gliniane” (Obj. 2:27). Opis Psalmu 2:9 wyodrębnia ten obraz w następujący sposób:

„Rozgromisz je berłem żelaznym, roztłuczysz jak naczynia gliniane”.

Oba te symbole opisują ostateczny wynik jako całkow-

itą porażkę koalicji narodów, rozdrażnionej przez przeciwnika by nierozsądnie sprzeciwić się nadchodzącemu Królestwu Chrystusa.

Złamanie tej koalicji nie oznacza jednak, że w konflikcie tym zniszczeniu ulegnie wszelka władza państwowa. Prorok Zachariasz 14:16 wspomina o takich, którzy „pozostali ze wszystkich narodów, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi”. Inne wersety wspominają o królach (władcach) i narodach, które składają ofiary Panu w czasie Królestwa Chrystusowego (por. Obj. 21: 24 i Izaj. 66:20). Zupełna anarchia w najpełniejszym tego słowa znaczeniu będzie przeciwstawieniem dla dobrobytu, jakim Bóg chce pobłogosławić świat wraz z rozpoczęciem tego królestwa:

„Zaiste i gniew człowieczy chwalić cię musi, a ty ostatek zagniewania skrócisz” (Ps. 76:11, BG).

Czasy od roku 1914

Opisane wyżej teksty dotyczą ostatecznego sądu nad narodami, który bezpośrednio wprowadza nas w czas Królestwa. Proces sądu nad narodami chrześcijańskimi trwa już od jakiegoś czasu. W pewnym sensie rozpoczął się on już w epoce napoleońskiej, na początku wieku XIX. Tamte wydarzenia bezpośrednio poprzedzały czas drugiego przyjścia, które przyniosło ze sobą „czas ucisku” jaki nie był wcześniej znany w historii człowieka, a który zaistniał z chwilą, gdy nasz Pan w czasie swej drugiej obecności powstał jako „Michał” (Dan. 12:1). Ucisk ten rozpoczął się I Wojną Światową, a następnie trwał przez II Wojnę Światową. Swym działaniem objął szereg mniejszych konfliktów, które w ostatecznym rozrachunku zmierzają do ostatecznego rozstrzygnięcia, jakie nastąpi w czasie Armagedonu. Wszystko to rozpoczęło się w roku 1914, czterdzieści lat po powrocie Chrystusa w roku 1874, pod koniec okresu 1335 dni wspomnianych w prorocztwie Daniela 12:12. Ten okres czterdziestu lat szczególnie sprzyjał pracy żniwiarskiej, zanim pojawiły się znaczne trudności.

Okres ten charakteryzuje się pewną równoległością w stosunku do czterdziestu lat po pierwszym przyjściu Chrystusa, od roku 29 n.e. do 69 n.e., zanim legiony rzymskie zajęły Jerozolimę w roku 70 n.e., Masadę trzy lata później i zgniotły powstanie Bar Kochby kilkadziesiąt lat później. W czasie tych pierwszych czterdziestu lat ewangelia Chrystusowa dotarła do wszystkich miasteczek Izraela, gromadząc wybranych zanim sztorm ucisku rozpętał się z wielką siłą. Nasz Pan ostrzegał

swych uczniów: „Zanim zdążycie obejść miasta Izraela [z posłannictwem ewangelii Chrystusowej], Syn Człowieczy przyjdzie [w sądzie zamykającym tamten wiek]” (Mat. 10:23).

Od czasów Imperium Babilońskiego, kiedy to Izrael utracił swą niezależność narodową, minęło siedem proroczych „czasów”. „Czas” prorocki to okres 360 lat, zaś siedem takich „czasów” tworzy 2520 lat. W tym okresie, Babilon, Medo-Persia, Grecja, Rzym i narody jakie powstały w wyniku jego upadku, sprawowały kontrolę nad Palestyną. Ten okres narodowej kary zakończył się w roku 1914. W tym samym roku rozpoczął się również sąd nad wieloma narodami, co doprowadziło do odrodzenia Izraela jako narodu.

Warto zauważyć, że podobnie jak Izrael utracił swą niezależność narodową w czasie siedemdziesięciu lat, jakie Bóg dał Babilonowi, tak i odrodził się w czasie siedemdziesięciu lat, począwszy od roku 1878 do 1948. W roku 1878, na mocy traktatu pokojowego kończącego wojnę rosyjsko – turecką, ludność znajdująca się granicach Imperium Otomańskiego objęta został równą ochroną swych praw. Oznaczało to, że Żydzi uzyskali swobodę nabywania ziemi i osiedlania się w ziemi Izrael, co zaowocowało powstaniem Petah Tikvah w tym samym roku. Siedemdziesiąt lat później, w roku 1948, Izrael stał się ponownie suwerennym państwem.

Smok

Księga Objawienia za pomocą symbolicznego języka opisuje trzy szczególne instytucje, które sprawowały władzę nad ludem Pańskim od całych stuleci w czasie Wieków Ewangelii: Smok, Bestia i Fałszywy Prorok. Symbole te użyte są w opisie wizji z rozdziału 12 i 13 Księgi Objawienia, a następnie pojawiają się ponownie jako triumwirat, który zjednoczy swe siły tuż przed czasem siódmej plagi opisanej w rozdziale 16. Ich siła zostanie złamana wraz z wylaniem siódmej plagi, tak że ponownie „rozpadło się wielkie miasto na [te] trzy części” oraz „miasta narodów” (manuskrypt synaicki) – odnoszące się do Wielkiego Babilonu (Chrześcijaństwa) – otrzymały swój ostateczny i niszczący osąd ze strony Boga (Obj. 16:19).

Te trzy symbole przez wielu interpretowane są jako wskazanie na systemy politycznych rządów, papieństwo i kościoły protestanckie połączone z Kościołem Anglikańskim. W pierwszym z tych symboli, Smoku, możemy dopatrzyć się szatańskiej kontroli nad rządami, które on reprezentuje. Wizje te mają swe odpowiedniki w prorocztwie Ezechiela. Po wygłoszeniu prorocztw pod adresem Izraela, Ezechiel zwraca swą uwagę na niektóre z otaczających narodów. Trzy rozdziały (26 do 28) zostały poświęcone Tyrowi oraz bliźniaczemu miastu, Sydonowi, w ostatnich sześciu wersetach zamykających ten fragment. Następnie, cztery rozdziały (29 do

32) omawiają sprawy Egiptu. W opisach tych również pojawiają się trzy elementy znane z Księgi Objawienia. Tyr przedstawia papieństwo, jego bliźniacze miasto, Sydon, symbolizuje systemy protestanckie naśladowujące papieństwo, zaś Egipt może wyobrażać narody, a w szczególności narody zachodnie, które sprawowały kontrolę nad ludem Bożym w ciągu całego Wieków Ewangelii.

W zapisie Ezech. 29:3 wspomniane zostało, że Faraon, władca Egiptu, uosobiony został w tym samym symbolu, jaki wykorzystany został w Księdze Objawienia, czyli w „smoku”. „Przemów i powiedz: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, faraonie, królu Egiptu, ty wielki smoku, który się wylegujesz pomiędzy odnogami Nilu, który mówisz: Mój jest Nil, ja go zrobiłem” (Ezech. 29:3). Następnie ogłoszone zostało zniszczenie Egiptu – co w symbolicznym języku może oznaczać, jak uważamy, klęskę narodów Chrześcijaństwa które zwracają się z Izraelem w ostatecznej bitwie. „Włożę haki w twoje szczęki, ryby twojego Nilu przylepię do twoich łusek i wyciągnę z twojego Nilu ciebie oraz wszystkie ryby twojego Nilu, przylepione do twoich łusek. I wyrzucę na pustynię ciebie oraz wszystkie ryby twojego Nilu, padniesz na pustym polu, nie podniosą cię i nie pogrzebią; zwierzętom polnym i ptakom niebieskim dam cię na żer” (Ezech. 29:4-5). Faraon, władca, może przedstawiać Szatana, a Egipt – jego królestwo. Symbol „smoka” odnosi się do Szatana, samowolnego władcy królestw tego świata. Szatan zostanie pozbawiony swej pozycji w czasie sądu Armagedonu. Dlatego właśnie prorok Izajasz mówi o nim jako o smoku i o zabiciu go mieczem (Izaj. 27:1). Sam Szatan będzie związany w czasie Tysiąclecia a następnie zostanie wypuszczony „na krótki czas”, dla przeprowadzenia ostatecznego sprawdzianu świata (Obj. 20:1-3,7,8). Będzie wówczas występował w roli zwodziciela (wąż), oskarżyciela (diabeł) i przeciwnika (Szatan). Jednakże nigdy więcej nie będzie już smokiem, posiadającym kontrolę nad narodami.

Objawienie 20

Usunięcie Szatana jest szczegółowo opisane w Księdze Objawienia 20 rozdziale. Zostanie usunięty z każdej ze swych ról – Smoka, Węża, Diabła i Szatana, a następnie zostanie wrzucony do bezdennej otchłani, zapieczętowany i zamknięty, co wskazuje na całkowitą utratę jego zdolności do zwodzenia narodów w czasie Tysiąclecia. Jednakże jego główną charakterystyką jest rola smoka. Być może dlatego właśnie werset czwarty wspomina o sądzie wykonywanym nad tronami ziemi:

„I widziałem trony [pogańskich władców], i zasiedli na nich, a sąd [krima, wyrok] został im dany [został na nich wydany]”. Następny werset opisuje wymianę władców których zastępują

święci, obejmujący królestwo i panujący z Chrystusem dla błogosławienia narodów, poprzednio uciskanych przez „smoka”.

„Ten sąd nad 'tronami' obecnego wieku oraz nad systemami 'bestii i fałszywego proroka', nastąpi szybko po wprowadzeniu Tysiącletniego królestwa. Trony obecnych władców ziemi zostaną usunięte, a władza zostanie przekazana wielkiemu Prorokowi, Kapłanowi, Królowi i Sędziemu, 'któremu się słusznie należy'” –

Reprints, str. 2609.

Wówczas wypełni się proroctwo Izajasza 14: 12:

„O, jakże spadłeś z nieba, ty, gwiazdo jasna, synu jutrzeńki! Powalony jesteś na ziemię, pogromco narodów!”.

Redakcja